

KIADÓ HIVATAL:

Szikés Antal könyvnyomdája, hova az előfizetési pénzek, hirdetések és minden a kiadóhivatalt érdeklő közlemények küldendők.

Nyilt térben egy sor közlési díja 10 krajcár.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel.

SZARVASI LAPOK

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER, VASÁRNAP.

SZARVAS VÁROS HIVATALOS LAPJA.

ELŐFIZETÉSI ÁR.

Egész évre 6 frt. — kr.
Félévre . . . 2 frt. 50 kr.
Negyedévre 1 frt. 25 kr.

SZERKESZTŐSÉG.

Beliczey-ut 15. szám
hova a lap szellemi részét
illető közlemények küldendők.

Kéziratok nem
adatok vissza.

Hivatalos közlemények.

722 - 1897 ikt. Szarvas község előjáróitól.

Hirdetmény.

A szarvasi járási főszolgabíróóság 6626/96 számú rendelete foiytán közhírré tétetik, hogy az 1876 évben született I. korosztálybeli állítás kötelesek sorshuzása f. évi február hó 1-ső napján d. e. 8 órakor Szarvas község tanács-termében fog megejeltni.

Felhivatnak enoéifogva az állításkötelesek, hogy a mondott időben és helyen tisztán öltöz-ködve bot nélkül pontosan jelenjenek meg.

Szarvas, 1897. Január 15.

Az előjárók nevében:

Salacz József,

jegyző.

22 tü 1319 ikt.
1897

Hirdetmény.

A köz-égi iparosmunkák és a bolti cikkek szállítása árlejtés útján kiadandó lévén, felhivatnak az iparosok és kereskedők, hogy erre vonatkozó zártajánlataikat a köz-égi bírónál folyó évi febr. 15-ik napjának délutáni 5 órájáig adják be.

Szarvas, 1897. Január 28.

Az előjáróság nevében:

Gólián,

jegyző.

Melis,

bíró.

Meghívó.

A szarvasi ipartestület 1897 évi február 3-ikán szerdán délelőtt 9 órakor az Árpád szálloda disztermében tartandó tisztujtó közgyűlésre.

A közgyűlés tárgyal:

1. Elnöki jelentés.
2. A számadások megvizsgálása és ennek alapján a felmentvény megadása.
3. A testület költségvetésének megállapítása.
4. 24 előjárósági tag megválasztása.
5. Számvevők választása.
6. Elnöki tiszteletdíj megállapítása.
7. A betegsegélyző pénztári kiküldöttek választása.

Szarvas, 1897. Január 20.

Józsa József,
elnök.

Szétfoszló birtokok.

Ha vannak tények, a melyekkel a magyar mezőgazdaság bajait kimutatni, a gyors és gyökeres reformok szükségét megokolni lehet, akkor ezek közt egyike a legfőbbeknek a birtokváltások növekedő eladósulása és a mi ennek sarkában jár, a birtokok vagy parcellák forgalmának óriási és folytonos emelkedése. A hivatalos statisztikai évkönyv 1895-re szóló kötetének adatai vannak előttünk. Ezek valóban megdöbbentően mutatják azt a bomlási proceszszust, melyen a földbirtok Magyarországon keresztül megyen. Uj telekkönyvi teher keletkezett 1894-ben 258, 1895-ben 303 ezer esetben. Ebből szerződés útján 226, illetőleg 267 ezer. A végrehajtás útján keletkezett terhek száma

1894-ben 16 ezer volt s egy év alatt körül belől három ezerrel növekedett meg. mert 1895-ben meghaladta a 19 ezeret, azaz 1895 ugy a terhek keletkezése, valamint megszűnése tekintetében rosszabb év volt 1894-nél. Az uj terhek, mindig a tulajdonképi Magyarországot értve, 1894-ben 62 millióval, 1895-ben pedig száztiz millió frttal haladták meg a törölt terheket, pedig az árverező dob is nagy szerepet játszott.

A megterhelt birtokok és birtokrészeket forgalma kiegészíti a képet, melyet a magyar föld mai helyzetéről rajzolni kénytelenek vagyunk. 1885-ben 305 ezer volt a birtokváltások esete. Kétségtelenül már magába véve is ijesztően nagy szám. Mit szólunk azonban, ha azt látjuk, hogy apadás helyett évről-évre makacsul emelkedik és már 1892-ben eléri a 400 ezeret s 1894-ben — az 1895. évi valószínűleg még rosszabb adatok hiányoznak — 406 ezeret mutat?

Ezeknek a gazdát cserélt birtokoknak pénzben kifejezett értéke volt az első országos kiállítás évében 237 millió, 1894-ben 357 millió frt. Ha hazánk földbirtokának értékét öt milliárdal vesszük föl, a mi egy kerek milliárdal fölötte áll annak, mire Wekerle számította, könnyen megkaphatjuk azt a kalkulust, hogy 15 év alatt az egész föld értékének megfelelő birtok cserél gazdát. Miután azonban a földnek körülbelül $\frac{1}{4}$ -a le van kötve, tehát nem forog, a szabadon maradó rész annál gyorsabb forgalmat mutat.

Idáig jutottunk tehát. Oly helyzetben vagyunk, a melyet lehetetlen másnak, mint kórosnak jelezni. Nem szabad ugyanis feledni. hogy ha stabilitása elvész, ha kézről-kézre

TÁBOZA.

S á r.

Irta: Lenkey Dénes.

Nagyságos asszonyom! feltétlenül csodálkozni fog, hogy helyettem e sorokat látja; ugyebár nem hitte volna sohasem azt, hogy egy oly szép asszony, mint Nagyságod, egyszerű „tacsó“ által látja visszautasítva az ígért boldogságot, az odaadott szívet lángoló (?) szenvedélyes szerelmével?

De hát ennek nyitja van!

Lovelem ez első pontja talán heves felindulásba fogja önt hozni, melyben megértve a helyzetet, e papír darabot talán küldője helyett parányi lábacskáival fogja tiporai, taposni!

Lehetséges, hogy a felindulás könnyei között egy gondolat villan majd át agyán, s azt véli majd, hogy én gyáva, vagy pedig ostoba vagyok ahhoz, hogy egy előttem kinyílt menyországot minden örömeivel együtt bekalandozzák? Oh nem! Kedves „Putifárné!“ Manapság a „Józsefek“ igen ritkák, s én sem tartozom azok közzé!

Még az is lehet, hogy csalának fog tartani, ki csókot csókra gyűjt egy bíbor ajkról, s talán ugyanakkor képzeletben egy más ajk mézét éldeli, s más bársony kebel alatt óhajja a szív heves dobogását hallgatni? Ebben is nagyon csalódik Nagyságos asszonyom! Egy olyan társaságban, melyben ön az egyedüli csillag, csak nem rajong az ember sajtuszagú kis-

asszonyokért! ? E tekintetben én is Nagyságod véleményét osztom: Nagyságodnak sem tetszenek a helybeli fiatal emberek, kik „mindig új cipő szagot terjesztenek.“ De hát a tárgyra!

Nagyságod nekem egy bevehetetlen vár volt, melynek hasztalan ostromlásáról lemondtam, s közönyösen jártam-keltem környezetében; a napi eseményeket hűleg észszel beszéltek meg együtt, s én még arra gondolni sem mertem, hogy Nagyságodnál a hó háborgó vulkánt takar! (Jaj! mily banális vagyok ugye?) S most kapom a levelét, melyben írja, hogy engem szeret, hogy csupán én vagyok az, kinek kedvéért élni akar, hogy velem egyelőre Pestre akar utazni, s azután akár a világ végéig is!

Odakünn esik az eső. Az ilyen idő öntudatlanul is filozófussá alakítja át az embert. Könnyezik az ég, — s mi lesz az ég könnyéből? Sár! — Lelki szememmel kísérem kettőnköt amint szökünk oly ember elől, aki nem üldöz bennünket, vagy aki nem is fogja tán tudni, hogy üldöznie kellene? — S me nekülésünk közben senki sem marasztal, és senki sem üldöz, csak a sár, mely fel válik az utca kövezetéről s ragad hozzánk, azt mondván: „Nem menekültök tőlem többé! Veletek és rajtatok leszek életetek végéig!“

Tehát mi, kik naphosszant együtt lehetünk férje minden gyanúja nélkül, kik olvashattuk egyedül Toltojt és Zoltát, Nagyságod e két kedvencz iróját a hosszú téli esteken thea mellett, akkor, amidőn talán, — mint a férjének írott névtelen levelek is mondják, — pihenhetünk volna egymás karjaiban, s egymás ajkairól szivhattuk volna az élet mérgét: a csókot, —

tehát mi szökjünk Nagyságod férje elől, ez elől a gyánumentes háj kolosszus elől?

Nem! Soha!

Nagyságod kedvencz írői egyike előszeretettel teszi tanulmánya tárgyává és kutatja az állatot a z e m b e r b e n, — férjére gondolva próbáltam az embert keresni ez állapotban, s nem találtam meg azt! Nagyságod még sohasem figyelte meg férjét jól, — oh mert ha megfigyelte volna, bel más kép lehetne most minden!

E lényt a budapesti emeletes házakhoz tudom hasonlítani, melyeknél a legfelső emelet van a legsilányabbúl bútorozva, — s csakugyan férje homloka mögött vajmi gyér a szellemi bútorzat; de a test dolgában csaknem felülmúlhatlan! Egy kanadai sertés!

Ha három lépésnyire áll meg tőle az ember, kénytelen az óriási gyomor kerületével érintkezni, miként a vasuti kocsi is ütköző tányérjaikkal érintkeznek, — kénytelen az ember e távolságból az ajkai között előtörő odeúr-ról megtudni, hogy a nagyságos úr ma krumpli zuspisét evett fokhagymás kolbászszal.

Ha leül, vastag lábait, — terpeszbe teszi, azután szuszsan egyet, miközben tüdeje és torka e hangot adja ki: „Chrrr-pfüüü!“ Ha beszélgetve kedélyeskedik: a gyomrát az öllükbe rakja, mi közben széthízott szakálnak egyes szálai megeledést és jólétet sugározva kaudikálnak ki ötös gyűrődésű tokája ránczai közül. Ha szivarozik a Nagyságod boudoir-jában: a smyrna szőnyegre pükdös, egyéniségének e belyegeit a szőnyegre is reá kényszerítve, — miközben szivarja hamuja a mellényére, a nagyságos úr eme heti étlapjára hull, s az öt rajként kíséző legyek bánaúára be-

gyorsan forog, csaknem oly gyorsan, mint a börze papirbuzája, a földbirtok elveszti régi erkölcsi hatását, tulajdonosa az ő függetlenségét, az ország pedig az egészséges politika legbiztosabb alapját. Sőt gazdasági szempontból is alászáll. A gyorsan forgó birtok rendszeren kizsárolt birtok mert urai nem tesznek, hiszen alig is tehetnek beruházásokat. Keveset gondolnak a távol jövővel, hiszen a közel jövőt sem bírják maguknak biztosítani.

Igy eshetik aztán meg, hogy az, ami bizonyos határig áldásnak volt tekinthető — a szabad forgalom — mérték nélkül fokozva, nemzeti csapássá válik, a mely jóformán csakis a közvetítőnek áll érdekében. Nálunk valóban itt az ideje, hogy ellenne gyökeres és célhoz vezető rendszabályokat tegyünk, mert ha a dolog így folyik tovább, mihamar késő lesz.

Mind az, mi a földbirtok jövedelmeit fokozza s az előállítás költségeit csökkenti, ehhez a célhoz vezet. Itt tehát ezer feladat nyílik, a melyek közül a legfőbbek egyike kétségkívül a kisbirtokosok hitelének rendezése, a szövetkezetek útján. A mit megígért a trónbeszéd s reméljük Darányi Ignác dr. földmivelségi miniszter munkába is vesz mielőbb.

A mi nézetünk az, hogy itt nagy nemzeti szerencsétlenséggel állunk szemben, olyannal, a melyet leküzdeni halaszthatatlan kötelesség. Sem pártállás, sem nemzetiség, sem vallás nem menthet föl bennünket attól, hogy a mentés mánkájában részt vegyünk, föltéve, hogy ambíció nélkülünk magunknak a hazafiságot és sulyt helyezünk reá. A magyar földbirtok, tehát Magyarország jövője van kockán.

Bernát István.

Ujdonságok.

— **Huszonöt éves jubileum.** Március 4 én lesz huszonöt éve, hogy a szarvasi takarékpénztár érdemekben gazdag vezérigazgatója S a l a c z Ferencz, ez intézetnek élén áll. — A takarékpénztár vezetősége elhatározta, hogy a március 4 én tartandó közgyűlésen nagyérdemű vezérigazgatójának igaz és feledhetlen érdemeit a nagyintézethez és az ünnepelethez méltóan fogja méltányolni és megörökíteni.

— **Esküvő.** Ma tartja esküvőjét a helybeli izr. templomban A d l e r Armin mérnök F u k s z Gizella kisasszonnyal, Dr. Fuksz Ede orvosunk művelt és szeretetreméltó leányával. A szép frigyhez gratulálunk!

— **Közgyűlés.** A szarvasi szabadoltú polgári kör ma vasárnap d. u. 2 órakor a „Polgári kör“ helyiségében

szórja a legfrissebb étel maradékot, miként a nedves irást be szórják porzóval.

És látta e, — megfigyelte öt évsközben? Őh ez értelmes látvány!

Mikor birka paprikást eszik, e kedvenc ételének minden falatját e hanggal teszi be húsos duzzadt ajkai között: „Chlipp!“ melyet ismét „esam-esam“ és eslyapp-cslyapp“ hangok váltanak fel ritmikus egytormaságban. Amikor sajtos macaronit eszik, fekete fogai s nyitott ajkai közt ott látszik a fehér étel, miként örvénylik örült forgásban fel és lefelé!

Mind ezekhez még a sötét és paprikát körmével veszi ki a — tartójából és szórja az ételébe, s egyáltalán mindent, mi nem nagyon forró, a fálból pusztá kezével vesz ki s rak tányéjára, s ebéd után zsiros kezével ütögetve meg szomszédja vállait, biztosítja azt arról, hogy ő jól lakott!

E Zolát megszégyenítő kép elképzelése mellett gondoljon nagyságos asszonyom arra, hogy mit tett Ön akkor, midőn engem arra tett felhatalmazottá, hogy e szörnyet még szavakkal tegyem szörnyebbé, mint a milyen? Meggondolta-e hogy ez voltaképen én rám nézve, — kit szeret, — mint írja, — a legnagyobb sértések egyike; mert ezzel azt mondta, hogy csak ilyen lehet az én legyőzött vetélytársam. Már pedig „csak ilyen“ egy embert még legyőzött vetélytársamul sem vagyok hajlandó elismerni! A szellemes, okos, Marianne nagysága tehát engemet, — kit méltó vitatkozó társának ismert el, — csak egy ilyen vetélytárs legyőzésére tartott képesnek? Ezt az ön nevében is köszönöm!

rendkívüli közgyűlést tart, melyre a tagok ez úton is meghívattak. A közgyűlés után ifj. D é r c z y Péter fog felolvasást tartani.

— **Elismerés és köszönet.** Az ezredéves országos kiállítás békésmegyei helyi bizottsága M r a v i k Zsuzsanna szarvasi lakosnak háziipar czikkok kiállításáért elismerését és köszönetét fejezte ki.

— **Esküvő.** Schreyer József, a szarvasi fogyasztási adóhivatal főnöke kedves és szép leányát Thekla kisasszonyt ma vasárnap délelőtt 11 órakor vezette oltárhoz a budapesti dohány-utcai izr. templomban dr. Fuchs Sándor fővárosi jeles ügyvéd.

— **Piknik.** Benne vagyunk a mulatságokban; majd egy későbbi, majd egy sikerült táncestélyről, bátról van alkalmunk referálni. Az elsőre vonatkozólag ismeretesek s a napi szójárásba mentek már át a szavak: a buzgó rendezőség mindent elkövet a siker érdekében, az estély egyike lesz előreláthatólag a leg-sikerültebbeknek, a hölgyeket nagy meglepetés fogja érni stb., az utóbbiaknál meg szinte előre tudjuk már, hogy remekül sikerültek, jó kedvben nem volt hiány etc. — Ha a buzgó rendezőség aztán talán nem is követ el mindent, ha a meglepetések el is maradnak, ha a jó kedv színporkái nagyon lanyhán pattogtak is esetleg, az nem változtat a dolgon rendszeren semmit, a mulatság megállta helyét. Egészen másként kell értenünk az említett szavakat, ha arra a mulatságra gondolunk, melyre ép most mentek szét a meghívók s melyek röviden, de valóban adják tudtára a mulatni vágyó fiataloknak a febr. 20 án rendezendő Pikniket. Amikor e piknikről említést teszünk; nem kell hangoztatnunk semmiféle hangzatos jelszavakat, az estély sikerülésének összes kellékeit magában foglalja a főrendezőség négy tagjának neve: Bugyis Andorné, Salacz Ferencz, Dr. Kresnár János, Zilinszky István úrnőknek neve. Amikor mi ennek dacára még néhány szót mondunk, akkor egyik szemes munkatársunk tapasztalatának eredményét közöljük, a ki szerint: a rendezőség oly buzgón teljesíti hivatását, hogy néha még a hajnali kakasszó is — buzgó munkálkodásban találja őt! A siker tehát — elmaradhatatlan!

— **Lemondások.** Kelendy Géza nyilvántartó és Fajfik Márton vezető végrehajtó állásukról lemondottak. Az előbbi állás pályázat útján fog betölteni, míg az utóbbi állást ideiglenesen Veres János anyakönyvi hivatali díjakkal töltötte be a tanács 1 frt 40 kr napi díjazással.

— **Tömeges fizetés felemelési kérvények.** Mint értesültünk a közönségi mérnök-számvevő, a segéd és kezelőszemélyzet és a napidíjasok egyrésze fizetés felemelést kérnek a képviselőtestülettől. Ezen tömeges kérvényezés azt bizonyítja, hogy a jelenlegi szervezet mellett már nem soká maradhat meg községünk. Itt az ideje, hogy a szervezési szabályrendelet alaposan kikorrigáltassék. Ne várjunk mindent az állami adminisztrációtól, mert valószínű, hogy a törvény a talált állapotokhoz képest fog intézkedni az állások rendezése és javadalmasítását illetően.

— **Bizottsági ülés.** A békési ág. h. ev. egyházmegye özvegyárva intézeti bizottsága ntü Veres s

De mindezeketől eltekintve, — ha nagyságos asszonyom szeretni akar, mi szükség van a szökésre? Tudja e, hogy ma már ez az „épen nemszokatlan módokhoz“ tartozik, — és ennek a szökésnek csak ott van értelme, s ingere, ahol ezer akadályon, bajon keresztül „útat egyenget a kegyes ég; de itt —? — férje a nagyságod távollétében csak úgy jóllakik, — mint társaságában, és a szökésre is csak azt mondáná: „Ha elment, hát majd visszajön!“ s ezzel az egész ügyet levonná a napirendről.

S azután csak ne lenne — ilyen sár! A holdvilág ábrándozóvá, — az eső philosophálóvá, — a sár lomhává teszi az embert, miért írta levelét tehát a sáros, esős, — és miért nem a bájos holdvilágos időben, feltéve hogy czélját elérni komolyan óhajtotta?

A sár azonban a lomhaságon kívül a sorssal szembeni önmegadásra is megtanít, s ha egyszer majd kiderül ismét az ég, és a járdák felszikkadnak: úgy ellátogatok ismét Nagyságodhoz, s Tolstoj „Kreutzer sonátáját“ elviszem, — és ott a puha fészekben olvasuk azt el, — előre jelzem, hogy Tolstoj azon véleményét, hogy: „az asszony élvezeti czikk“, — nagyságod ellenérveivel szemben védeni fogom, s előre hízogok magamnak azzal, mikép azt ezuttal diadalra is juttatom egy szép asszonnyal szemben!

A viszontlátásra!

József eszperes elnöklele mellett f. hó 27-én Szarvason ülést tartott, melynek tárgyát az képezte, hogy az özvegyárva intézet vagyonának három részre osztása után a helybeli főgymn. tanárai, mindahárom eszpereségnek maradjanak e tagjai, vagy csak a békésibe osztásának be. A bizottság úgy döntött, hogy a tanárok csak a békési egyházmegye özvegyárva intézetének tagjai legyenek úgy a befizetést, mint a segélyezést illetően. — Együttal elhatározta, hogy ezen özvegyárva intézet pénztárosi tisztének betöltésére ntü. C s e r m á k Kálmán lelkész kéri föl.

— **Beküldetett.** Hogy a szarvasi rendőrség sohasem állott kötelességtudatának valami rendkívüli magaslátán, azt fölösleges volna hosszasan bizonyítani. A viszonyokkal csak valamennyire ismerős szarvasi honpolgár nem is igen várt reményen felüli eredményeket tőle, hiszen be kellett látnia, hogy évi 160 forintért tényleg nem ostromolhatja meg az eget a szerencsétlen rendőr. Jobb jövőbe, a rendőrök jobb jövőjébe veté tehát mindenki bizalmát. A jobb jövő hajnalcsillaga végre e lapok mult száma szerint feltűnt, a rendőrök fizetését 240 forintra egészítették ki a várossal a megye. Méltán várhatta hát a nagyközönség is, hogy e csillag tündöklő fénye a városi rendőröknek nem csupán boldog mosolyt fogja megszerezni számára, hanem növelni fogja kötelességérzetüket és erélyüket is, amelyet a nagyközönség érdekében kifejtenek majd. Az a bizonyos „boldog mosoly“ tényleg elég láthatóan jelentkezik a rendőr urak arculatján; juttatnak belőle az aszfalton végigsétáló intelligens közönségnek is, de igazán pazar módra vesztegetik aztán az aszfalt „dézahölgyeire“, kik előtt e fizetésemelés következtében úgynevezett „jó parthie“ számba mennek. „Dézahölgyeknek“ a szarvasi aszfalton minden szabad. — 10—15—20-as csoportokban foglalják ezek el minden nap 4 óra után a járókelők számára készített aszfaltot s megszállva tartják 6—7 óráig. Jöhet velük szembe a főbíró, ők le nem térnek, hanem annál inkább traktálják az intelligens közönséget ocsmány, trágár beszédekkel. — S a rendőr urak ez érthető nyelvezetet a legboldogabb mosollyal hallgatják, fálánxjaiknak kitérnek, parthiekhöz illő udvariassággal üdvözlük őket szokott „dobriceker Marká“-jokkal. S ugyancsak hasonló boldog mosollyal szemlélik ők azon csizmadia, szappanos, asztalos stb. iusokat, kik az aszfalton tolván a hetivásároknak sátorfáikat, minden pardon nélkül ütök hátha vagy mellbe a járókelőket, a szerint, amint az áldozat előttük, vagy velük szembe megy. A minap egy intelligens uriembert esendzavarásért akart az egyik „boldog mosoly“ úr bekísérni, mert ráment húzni egyet a tyúkszemeket irtó taligatoló inasgyerekre. — S hogy teljes legyen a kép, a boldog mosoly“ urakról adott kép, vegyük az említettekhez még hozzá azon jelenetet, midőn partját fogja egyikük egy előkelő polgártársunkkal szemben azon gazdának, ki talán szive vérével táplált négy gömbölyű — — malacczával együtt sétál végig a városházától az Árpádig az aszfalton. — A „boldog mosoly“ urakhoz ily tapasztalatok után nem lehet más szava a nagyközönségnek: jól áll a — boldog mosoly — tisztelt rendőr urak mindenkinek, jól még maguknak is! De hát magukat mi nem a czéltól fizetjük, — hogy boldogan mosolyogjanak reánk, hanem hogy ami arcunkra varázsoljanak igazán — boldog mosolyt — az által hogy kötelességüket teljesítve nekünk egy parányi kis kényelmet biztosítsanak! Nagyon szép valami az a — mosolygó orély!! „B“

— **Dalárda.** Köztudomású, hogy a feloszlott társaskörrel együtt szűnt meg a helybeli dalárda is. Ennek halottaiból való feltámasztására illetőleg újból való megalakítására hitt össze L i s k a János, főgymn. tanár f. hó 25 én az „Árpád“ szállóba értekezletet. Az ügy iránt érdeklődők szépszámmal jelentek meg, s az alakulást kimondva megválasztották a tisztviselői kart is. Az egyesület védnökéül B o l z a Pál grófot óhajtják a tagok fölkeréni és megnyerni. Elnök: Dr. S a l a c z Oszkár ügyvéd; alelnök: L i s k a János, tanár; Pénztáros: S l a j c h ó Mihály tanár; jegyző: M a r c s e k György, okl. jegyző. A dalkar vezetésére illetőleg tanítására A d á m y Rezső, zenetanárt kérték föl, ki e tisztelet elfogadván az első gyakorló órát f. hó 29-ére tüzték ki. Az értekezletelhatározta továbbá, hogy B e n k a Gyulát dísztaggá választja. Mi magunk részéről örömmel üdvözljük a megalakult dalárdát azon óhajunknak adva kifejezést, hogy az mielőbb adjon magáról életjelet, s legyen — mint hajdan — társadalmi életünknek mozgatója, összetartója és sok élvezetes estének forrása!

— **A főgymn. köréből.** S z i r á c z k y Gyula, a helybeli főgymn. rajztanára félévi szabadságot kapván, helyette február 1-től a rajzot L i s k a János és O l á h Miklós tanárok és L á n y i Gusztáv nyug. tanár fogják tanítani.

— **Csak nem akar sikerülni.** Az ideit télen ugy-látszik nem akar komolyan hűd lenni, s így nem akar sikerülni a korcsolyázni vágyó és szerető közön-

412/897.

Pályázati hirdetmény.

B.-Szt.-András nagyközség előjáróságánál a 400 frt évi készpénzfizetéssel javadalmazott

iktató irnoki

állás megüresedvén, — annak betöltése céljából ezennel pályázatot nyitok, s felhívom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy szabályszerűen fölszerelt folyamodványaikat hozzám f. évi február hó 19-ig beadják.

A választás f. évi február hó 20-án d. u. 3 órakor fog B.-Szentandrás község házában megjelteni.

Szarvas, 1897. január 20-án.

Krcsmárk,
fszbiró.

A nagyérdemű közönség figyelmébe!

Tisztelettel tudatom a nagyérdemű közönséggel, hogy a Kerepest-ut 15. sz. alatt lévő

Fehérló-szállodát

átvéve, azt teljesen átalakítottam s a szobákat újonnan berendeztem. Ennek daczára az árakat nem emeltem föl, sőt azon újítás által, hogy 1897. január hó 1-től kezdve a régi szobaárakba a kiszolgálás (service) költsége is betudatik, tetemesen alább szállítottam. A szálloda udvarán pedig nagyszerű éttermet építettem, amelyet izléses berendezése, dusan fölszerelt konyhája, a legkiválóbb termelők borai és igen olcsó árak ajánlanak.

A tisztelt közönség kegyes pártfogását kéri tisztelettel

Städler Károly

szállodatulajdonos és a keleti pályaudvar vendéglőse.

PSERHOFER J. vértisztító labdaccai,

azelőtt „általános labdacok“ név alatt; mely utóbbi nevet teljes joggal megérdemlik, mivel csakugyan alig létezik betegség, melyben ezen labdacok csodás hatásukat ezerszeresen be nem bizonyították volna.

Évtizedek óta ezen labdacok általános elterjedésnek örvendenek és alig van család, melyben ezen kitűnő háziszertből készlet nem volna található. Számtalan orvos által ezen labdacok háziszertül ajánlottak minden oly bajoknál, melyek a **rosz emésztésből** és **székrekedésből** erednek, mint **epe-zavarok, májbajok, kólika, vértóiások, aranyér, béitétlenség** s hasonló betegségeknek. Vértisztító tulajdonságuknál fogva kitűnő hatással vannak **vérszegénység** s az abból eredő bajoknál is: így **sápkórna**l, idegességből származó **fejfájások**nál stb. Ezen vértisztító labdacok oly könnyen hatnak, hogy a legkezelebbi fájdalmat sem okozzák és ennek folytán még a leggyengébb egyének, de még gyermekek által is minden aggodalom nélkül is bevehetők. — A számtalan hálaíratból, melyeket a labdacok fogyasztói a legkülönbözőbb és legnehezebb betegségek után egészségük visszanyerése folytán hozzánk intéztek, ezen helyen csakis néhányat említünk azon megjegyzéssel, hogy mindenki, aki ezen labdacokat egyszer használta, meg vagyunk győződve, azokat tovább fogja ajánlani.

Köln, 1893. április hó 30-án.

Tisztelt Pserhofer ur!
Legyen oly szives és küldjön nekem ismét 15 tekercset az ön felülnulhan vértisztító labdacsaiból utánvételel. Fogadja ez uton is a legmélyebb köszönetemet labdacsa csodálatosságáért. Maradok teljes tisztelettel:
Pawlistik Ferencz, Köln, Lindenthal.

Hraské, Flödnik mellett, 1887. szept. hó 12-én.

Tekintetes ur!
Isten akarata volt, hogy az ön labdacsa kezem közé kerültek, melyeknek hatását ezennel megírom: En gyermekágyban meghültem olyannyira, hogy semmi munkát sem voltam képes végezni, és bíznyára már a holtak közt volték, ha az ön csodálatra méltó labdacsa engem nem mentettek volna meg. Az isten áldja meg önt ezért ezerszer. Nagy bizalmam van, hogy ezen labdacok engem is tökéletesen ki fognak gyógyítani, amint már má-olknak is egészségük visszanyerésére segítségül szolgáltak.
Kulicz Teréz.

Bécs-Ujhely, 1887. november 9-én.

Mélyen tisztelt ur!
A legforróbb köszönetemet mondok ezennel Önnek 60 éves nagynéném nevében. Az illető 5 éven át szenvedett gyomorhurutban és vizkórsgában, már életét is megunta, melyről egyébként le is mondt, midőn véletlenül egy dobozt kapott az ön kitűnő vértisztító labdacsaiból s azoknak állandó használata folytán tökéletesen kigyógyult.
Legfőbb tisztelettel:
Weinzeittel Josefa.

Eichengraberamt, Gföhl mellett, 1893. márczius 27-én.

Tekintetes ur!
Alulírott ismételen kér 4 csomagot az ön valóban hasznos és kitűnő labdacsaiból. El nem mulaszthatom legnagyobb elismerésemel kifejezni ezen labdacok értéke felett, és azokat ahol csak alkalmam nyílik a szenvedőknek legmelegebben fogom ajánlani. Ezen hálaíratom tetszésrönti használására önt ezennel felhatalmazom. Teljes tisztelettel:
Hahn Ignác.

T. ur! Felkérem, miszerint az ön vértisztító labdacsaiból egy csomagot 6 dobozzal küldeni sziveskedjék. Csakis az ön csodálatos labdacsaiknak köszönhetem, hogy egy gyomorhajót, mely engem öt éven át gyötört, megszabadultam. Ezen labdacok nálam sohasem fognak kifogyni, midőn legforróbb köszönetemet kifejezem, vagyok tisztelettel:
Zwicki Anna.

Ezen vértisztító labdacok csak a Pserhofer J.-féle az „arany birodalmi almához“ címzett gyógyszerárban Bécsben, I. Singerstrasse 15. sz. a. készíttetnek valódi minőségben, s egy 15 szem labdacot tartalmazó doboz ára 21 kr. Egy csomag, melyben 6 doboz tartalmazatik, 1 frt 05 krba kerül; bérmentve utánvételi küldésnél 1 frt 40 kr. Egy csomagnál kevesebb nem küldetik el. Az összeg előbbeni beklüldésével (mi legjobban postautalványnyal eszközöltetik) bérmentes küldéssel együtt: 1 csomag 1 frt 25 kr., 2 csomag 2 frt 30 kr., 3 csomag 3 frt 35 kr., 4 csomag 4 frt 40 kr., 5 csomag 5 frt 20 kr. és 10 csomag 9 frt 20 krba kerül.

NB. Nagy elterjedésük következtében ezen labdacok a különfélebb nevek és alakok alatt utánóztatnak; ennek következtében kéretik csakis Pserhofer J.-féle vértisztító labdacokat követelni, és csakis azok tekinthetők valódiaknak, melyek használati utasítása a Pserhofer J. névalírással, fekete színben és minden egyes doboz fedele ugyanazon aláírással, vörös színben van ellátva.

Bernhardi alpesi-fű liquer. Bernhard W. O-tól Bregenzben. 1/2 üveg 2 frt 60 kr, 1/4 üveg 1 frt 40 kr, 1/8 üveg 70 kr.

Amerikai köszvénykenőcs, gyors és biztos hatású legjobb szer minden köszvényes és csuszos bajok, u. m.: gerincegybántalom, tagszaggyatás, ischias, migraine, ideges fogfájás, főfájás, fülszaggyatás stb. ellen. 1 frt 20 kr.

Tannochinin hajkenőcs, Pserhofer J.-től Évek hosszú sora óta valamennyi hajnövesztő szer közt orvosok által a legjobbnak elismerve. Egy elegáns nagy szelenczével 2 frt.

Általános tapasz, Stedel tanártól. Útés és szúrás által okozott sebeknél, mérges daganatoknál, ujjkukacszobes vagy gyuladt mell, vagy más ily bajoknál, mint kitűnő szer lön kipróbálva. 1 tégly 50 kr. Bérmentve 75 kr.

Fiaker-por, hurut, rekedtség és köhögés ellen. 1 doboz 35 kr, bérmentve 60 kr.

Ferencz-pálinka, sóval vagy só nélkül. 1 üveg 70 kr.

Fagybalsam, Pserhofer J.-től. Sok évek óta fagyos tagokra és minden idült sebre, mint legbiztosabb szer elismerve. 1 kőcsőg 40 kr. bérmentve 65 kr.

Utifüvedv, egy ált. ismert kit. háziszert, hurut, rekedtség, görcsös köhögés stb. ellen. 1 üvegecske 50 kr, 2 üveg bérmentve 1 frt 50 kr.

Élet-eszenczia, [prágai csöppek], megrottott gyomor, rossz emésztés és mindennemű altesti bajok ellen kit. háziszert 1 üveg 22 kr, 2 üveg 2 frt.

Általános tisztító só, Bullrich A. W.-től. Kitűnő háziszert a rossz emésztés minden következményei, 1. m.: főfájás, szédülés, gyomorgörcs, gyomorchév, aranyér, dugulás stb. ellen. u csomag ára 1 forint.

Angol csodabalsam, egy üveg 50 kr.

Por a lábizzadás ellen. Ezen por megszünteti a lábizzadást s az azáltal képződő kellemetlen szagot, épen tartja a lábbelit és mit ártatlan szer van kipróbálva. Egy dobozzal 50 kr, bérmentve 75 kr.

Golyva-balsam, kitűnő szer golyva ellen, 1 üveg 40 kr, bérmentve 65 kr.

Stoll-féle Kolapraeparatumok, kitűnő szer gyomor és bélbetegségeknek az idegek erősítésére. 1 liter Kola-elixir vagy bor 3 frt, 1/2 liter 1 frt 60 kr, 1/4 liter 85 kr.

Kola-elixir vagy bor, üvegekben darabonként 5 frt 50 kr, 3 frt, 1 frt 60 kr.

Mia Poko, kitűnő szer egyoldalú fejfájás, fogfájás, rheumatizmus stb. ellen. 1 frt.

Ezen itt felsorolt készítményeken kívül az osztr. lapokban hirdetett összes bel és külf. gyógyszerészeti különlegességek raktáron vannak, és a készletben netán nem levők gyorsan és olcsón megszerzetnek. Postai megrendelések a leggyorsabban eszközöltetnek ha a pénzüsszeg előre beklüldetik; nagyobb megrendelések utánvétellel küldetnek. Bérmentve csakis az esetben történik a küldés, ha az összeg előre beérkezik, mely esetben a postaköltségek sokkal mérsékeltebbek. Valódiaknak csak azok tekinthetők, melyek használati utasítása a Pserhofer J. névalírással fekete színben és minden egyes doboz fedele ugyanazon aláírással vörös színben van ellátva.

PSERHOFER J. gyógyszerész „zum goldenen Reichsapfel“ Bécs, I. Singerstrasse 15.

Raktárban Budapesten: Török József (Király-utca)